

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ اَنْ لَّیْسَ لِلْاِنْسَانِ الْاِمَّا سَعٰی
قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ (صَلَعَم): وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ لَ اَنْ
يَأْخُذَ اَحَدُكُمْ حَبْلَهُ فَيَحْتَطِبَ عَلٰی ظَهْرِهِ خَيْرٌ لَّهٗ
مِنْ اَنْ يَأْتِيَ رَجُلًا فَيَسْأَلَهُ اَعْطَاهُ اَوْ مَنَعَهُ

ÇALIŞMA VE VERİMLİLİK

Değerli Kardeşlerim!

Okumuş olduğum Ayet-i Kerime’de Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: “**İnsan için ancak çalıştığı vardır. Sonra çalışmasının karşılığı tastamam verilecektir.**”¹ Okumuş olduğum Hadisi Şerifte de Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor: “**Sizden birinizin ipini alıp, evinden çıkması, sırtına odun demeti yükleyip getirerek satması elbette halktan istemesinden çok daha hayırlıdır**” 2

Muhterem Müminler!

Bir gün sahabelerden biri Peygamber Efendimizden ailesinin ihtiyaçları için bir şeyler istemişti. Peygamber Efendimiz ona: “Evinde hiçbir şey yok mu?” buyurdular. Adam : “Evet, yok” dedi. “Bir çulumuz var, bir kısmıyla örtünüyoruz bir kısmıyla da yaygı olarak yere seriyoruz. Bir de su içtiğimiz kabımız var” dedi. Peygamber Efendimiz “onları bana getir” dedi’. Eşyayı eline aldı ve “şunları satın alacak yok mu?” Diye sordu. Biri “Ben bir dirheme satın alıyorum” dedi. Peygamber Efendimiz “Daha fazla veren yok mu?” dedi. Orada bulunanlardan biri “Ben onlara iki dirhem veriyorum” dedi. Peygamber Efendimiz eşyayı ona sattı. İki dirhemi alıp kendisinden istekte bulunan kişiye verdi. Ona “Bunun biriyle ailene yiyecek al, ailene ver dedi. Diğeriyle de bir balta al bana getir!” buyurdular. Adam gidip bir balta alıp getirdi. Sonra yanına geldi. Peygamber Efendimiz eliyle ona bir sap taktı. Sonra “Git odun topla sat on beş gün bana gözükme” dedi. Adam aynen öyle yaptı. Sonra Peygamber Efendimizin yanına geldi. Bu esnada on dirhem kazanmış bunun bir kısmıyla giyecek bir kısmıyla da yiyecek satın almıştı.

Resülullah (sav) ona şöyle buyurdular. “Bu senin için kıyamet günü alınanda dilenme lekesiyle gelmeden daha hayırlıdır. Devamında şöyle buyurdu: “Dilenmek sersefil fakir düşmüş veya rüsvay edici borca batmış veya elem verici kana bulaşmış insanlar dışında kimseye caiz değildir.”³

Değerli Kardeşlerim!

Her birimizin değişik kabiliyeti, farklı iş alanları vardır. Birbirimizin emeğine ve ürettiklerine muhtacız. Yaratıcımız hayatımızın düzenini böyle kurmuştur. Helal şey ticareti yaptıktan sonra ayıp ve kötü iş, değersiz meslek yoktur. Ayıp, çirkin ve değersiz olan, birilerinin sırtından geçinerek, haram yollardan kazanmaktır. Hepimiz bu hayata gücümüz nispetinde katkı sağlamak zorundayız. Bu da bir ibadettir. Gazali’nin anlattığına göre Hz. İsa adamın birine “Ne iş yapıyorsun?” diye sorar. Adam, “İbadetle meşgul oluyorum” der. İsa (As.) sorar: “Geçimini kim sağlıyor?” Adam, “Kardeşim sağlıyor” diye cevap verir. O zaman Hz. İsa adama şöyle der: “Kardeşin senden daha âbid, daha hayırlıdır.”

Bizler fert ve toplum olarak daha müreffeh daha güzel, barışın ve kardeşliğin hâkim olduğu, İslam ahlak ve adaletinin tüm insanlığa yayıldığı bir dünya için var gücümüzle çalışmalıyız. Hútbemi Peygamber Efendimizin şu güzel duası ile bitirmek istiyorum:

“Allah’ım! Acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, ihtiyarlığın bunaklığından, kabir azabından sana sığınırım. Allah’ım! Nefsime takva bilinci -Sana karşı sorumluluk bilinci- ver, nefsimi günahlardan temizle. Sen temizleyenlerin en hayırlısısın. Sen o nefsin dostu ve mevlasısın. Allah’ım! Doymayan açgözlü nefisten, korkmayan kalpten, faydasız ilimden ve kabul olunmayan duadan Sana sığınırım.”⁴

¹ Necm39/40

²Sahih-i Buhari 5/282

³ Ebu Davud, Zekât 26. VIII, 292; İbnu Mace, Ticârat 25.

⁴ Riyazu’s Salihin,1. Cilt